

Zixungraaf

ENCI, Sint-pietersberg
February, March, April

Artistic research in Situ, Maastricht

Voordat ik deze minor begon had ik Krien Clevis al als docent en had ik hierdoor al veel inzicht op de minor. Het vak van Krien ging ook over onderzoek, het was wat theoretischer. Hierdoor had ik een goeie blik op mijn onderzoek en wist ik grotendeels al wat ik tijdens deze minor wou onderzoeken. Ik begin het verslag met mijn voorinzichten, biografie en vraagstukken die ik tijdens de minor heb behandeld:

My name is Xun, Zi Xun Dang de Graaf. I am 23 years old and born on the second of June, 2000 in Luoyang, China. At least, that name and date were made-up by the orphanage. In fact I was abandoned and found unidentified at the age around 2,5. What happened before that is quite unknown and will probably remain unknown to me forever. A nostalgic home feeling is hard for me to imagine. To this day, many questions been drifted down a black hole. That black hole is partly my identity. This plays a role in my perspective, actions and greed in life, both consciously and unconsciously. At the age of 3,5 my "parents" adopted me, I love my parents. But somehow, I always felt like a stranger. In order to survive I behaved lost and strange to myself to find meaning. To experience things I didn't want to, I could choose and believe to feel the things I actually wanted to. Nature and the people I have met when being lost, taught me so. I don't know what I'm searching for or what searching is, but I keep searching because I love it. It's an innocent feeling.

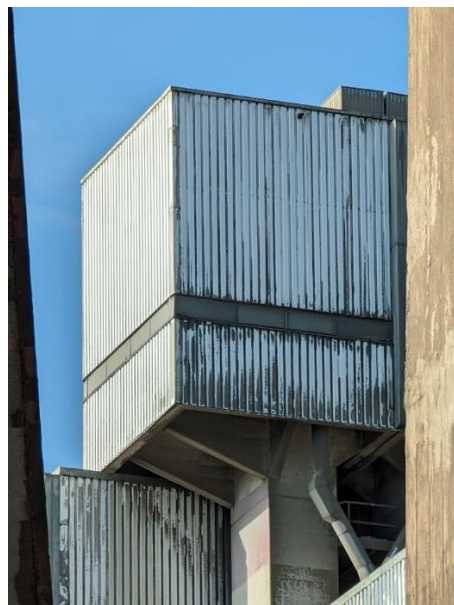
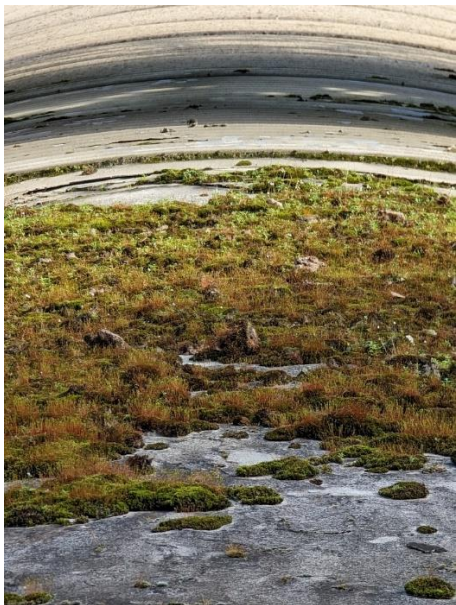
I don't see adoption as a bad thing, it overcomes. We adopt everything in a way; people, places, feelings, materials, words and even things we don't realize. But the truth is, from everything we adopt, there is also an opposite. Things we adopt, adopt you too. (What is the behavior of both? What is the meaning of what I adopt? Is adopting finding or stealing? Should what is adopted be changed? Where does what I adopt belong to? For how long do I adopt something?) These questions started my interest in doing research about adoption in art.

This minor connects much of my needs in continuing my art practice, research and perspective that will change and needs to change. To explain a bit, in my art almost all materials were found lost in nature, streets or abandoned buildings. I don't like to buy materials. The procedure of buying has something less meaningful to me. There is a lot of overproduction, which often causes materials and things to get lost. I think for that very reason, I feel connected to lost objects, because I understand them. The process of finding the materials is temporary and unique. To gather common materials, changes your view of redoing that. It's a choice. This process represents not only my art but also my way of living

Om te beginnen over de minor. Het balans van praktijk en theorie hoe je nou zo'n onderzoek op een historisch natuur gebied aanpakt was heel goed onderverdeeld in lessen. De ene keer kregen we les op verschillende perspectieven op niet alleen natuur en ideologieën daarachter, maar kregen we ook les van experts die geprofessionaliseerd zijn op specifieke thema's over deze bijzondere plek. Deze plek heet Enci op de sint-pietersberg, een van de hoogste heuvels van Nederland. De theorie lessen werden gegeven in het sint-servaas restaurant, dat ook in dit gebied gelegen is. Naast theorie lessen kregen we praktijklessen. Alle praktijk lessen werden gegeven door ook super interessante experts. We kregen kijk in de grotten, de prive-gebieden en de specifieke kijk op verschillende vakgebieden. In de meeste gevallen was dat samen met de minor groep, hierdoor kon je goed brainstormen en leren van elkaar.

Ik had al gauw door wat ik wou doen voor de expositie en mijn onderzoek op aanleiding van de enci. Ik was gefascineerd van de materialen, toevalligheden, grotten en indeling van de deze plek. Ik heb tijdens mijn minor goed kunnen nadenken over niet alleen dit gebied maar ook hoe ik dat kon combineren met mijn kunstrijk en theorie. Ik begon al snel met het verzamelen van enorm veel materialen. De minor begon bij de fabriek.

De toevalligheden die me opvielen bij de fabriek en in het enci gebied waren talloze en oneindig posities, kleuren, vormen, oppervlaktes van materialen. dat ging ik dus ook opzoeken. De materialen, waren voornamelijk oude en beteken loze voorwerpen, die waarschijnlijk nooit meer gebruik werden. Door ze mee te nemen kreeg ik een sterkere en betekenvollere beeld over de enci. Want om materialen te vinden niet bij oog, maar bij hart. Wat spreekt je aan op een kritisch oog vergt veel zoeken en rond dwalen binnen dit gebied. Ik heb het gevoel dat ik enci uit mijn hoofd ken. Vaak ging ik met een van mijn klasgenoten en zijn we plekken gaan opzoeken bij toeval en onderzoek die heel erg waardevol waren, zoals ingangen van grotten, kuilen, bomen e.t.c. sommige materialen kon ik niet meenemen mar ik wel gedocumenteerd.

Tijdens de minor ging mijn dagelijkse leven ook gewoon door. Ik ben een grote voorstander van invloeden van buitenaf die verbinden met bezigheden voor bepaalde periodes. Hiermee probeer ik te zeggen dat mijn dagelijkse leven min minor heeft beïnvloed, maar ook mijn minor mijn dagelijkse bezigheden. Tijdens mijn expositie heb ik alle persoonlijke foto's verzameld die ik tijdens mijn minor heb gemaakt gebruikt om dat aan te duiden. Ook heb ik een poëzie voorgedragen:

Ben ik twee personen?

Wat is mij ontnomen?

Is er dan daadwerkelijk niets ontkomen?

Helaas heeft niemand het nog vernomen.

Wegdromen...

In the past my biggest fear, was 'expression'. I just couldn't connect and understand my adoption to my behavior and sense in life. Art truly helped me to express and understand myself. Adopting materials, belonging to many places leaving traces, taking photos by heart and feeling by not understanding, led me to an innocent awareness.

"It" shouldn't be always verbally.

Ten slotte heb ik ook nog een landkaart gecreëerd met allerlei verschillende materialen. die van de Enci afkomstig zijn. Die willekeurige materialen heb ik niet alleen in mijn landkaart gelegd, maar een paar heb ik ook nog verspreid over de zaal om die toevalligheid niet alleen als foto te exposeren, maar ook als installatie over de expositiezaal te verspreiden. De opening was een succes er waren heel veel mensen en zelfs de gastdocenten die ons les hadden gegeven.

Het belangrijkste wat ik heb geleerd is om mijn werken als installatie vorm te zien. Niet alleen als expositie in een zaal of kamer, maar voornamelijk ook buiten. Het was een van de eerste keren dat ik fysiek en gefocust bezig was met landart. Foto's, maar ook materialen die ik heb verplaatst en versterkt heb qua betekenis. Dit heeft mijn goed geholpen andere kunstvormen te begrijpen, kunst anders te zien, kunst soms met rust te laten, mijn vraagstukken over adoptie verder te behandelen, Maar voornamelijk mijn kunst anders te benaderen in het vervolg.

